

FÖRSTAINSTANSRÄTTENS DOM (åttonde avdelningen)

den 24 september 2008*

I mål T-45/06,

Reliance Industries Ltd, Mumbai (Indien), företrätt av I. MacVay och S. Ahmed, solicitors samt R. Thompson, QC och K. Beal, barrister,

sökande,

mot

Europeiska unionens råd, företrätt av J.-P. Hix, i egenskap av ombud, biträdd av advokaten G. Berrisch,

och

Europeiska gemenskapernas kommission, företrädd av N. Khan och P. Stancanelli, båda i egenskap av ombud,

svarande,

* Rättegångsspråk: engelska.

angående en talan om ogiltigförklaring av

- kommissionens tillkännagivande av den 1 december 2005 om inledande av en översyn vid utgången av giltighetstiden för utjämningsåtgärderna beträffande import av ett visst slags polyetentereftalat med ursprung bl.a. i Indien (EUT C 304, s. 4),

- kommissionens tillkännagivande av den 1 december 2005 om inledande av en översyn vid giltighetstidens utgång av de antidumpningsåtgärder som tillämpas på import av visst slags polyetentereftalat med ursprung i Republiken Indien, Republiken Indonesien, Republiken Korea, Malaysia, Taiwan och Konungariket Thailand och en partiell interimsoversyn av de antidumpningsåtgärder som tillämpas på import av visst slags polyetentereftalat med ursprung i Republiken Korea och Taiwan (EUT C 304, s. 9),

- rådets förordning (EG) nr 2603/2000 av den 27 november 2000 om införande av en slutgiltig utjämningsstull och slutgiltigt uttag av den provisoriska tullen på import av visst slags polyetentereftalat med ursprung i Indien, Malaysia och Thailand samt om avslutande av antisubventionsförfarandet rörande import av visst slags polyetentereftalat med ursprung i Indonesien, Republiken Korea och Taiwan (EGT L 301, s. 1), rådets förordning (EG) nr 2604/2000 av den 27 november 2000 om införande av en slutgiltig antidumpningsstull och slutgiltigt uttag av den preliminära tullen på import av visst slags polyetentereftalat med ursprung i Republiken Indien, Republiken Indonesien, Malaysia, Republiken Korea, Taiwan och Konungariket Thailand (EGT L 301, s. 21) och kommissionens beslut 2000/745/EG av den 29 november 2000 om godtagande av åtaganden som gjorts i samband med antidumpningsförfarandet och antisubventionsförfarandet rörande import av visst slags polyetentereftalat med ursprung i Republiken Indien, Republiken Indonesien, Malaysia, Republiken Korea, Taiwan och Konungariket Thailand (EGT L 301, s. 88) i den mån dessa rättsakter kan tillämpas på sökanden efter den 1 december 2005, och

- i andra hand, artikel 11.2 i rådets förordning (EG) nr 384/96 av den 22 december 1995 om skydd mot dumpad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska gemenskapen (EGT L 56, s. 1) och artikel 18.1 i rådets förordning (EG) nr 2026/97 av den 6 oktober 1997 om skydd mot subventionerad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska gemenskapen (EGT L 288, s. 1),

meddelar

FÖRSTAINSTANSRÄTTEN (åttonde avdelningen)

sammansatt av ordföranden E. Martins Ribeiro (referent), samt domarna N. Wahl och A. Dittrich,

justitiesekreterare: handläggaren C. Kristensen,

efter det skriftliga förfarandet och förhandlingen den 13 december 2007,

följande

Dom

Tillämpliga bestämmelser

WTO:s antidumpnings- och antisubventionsavtal

¹ I artikel 11.3 i avtalet om tillämpning av artikel VI i det allmänna tull- och handelsavtalet 1994 (EGT L 336, 1994, s. 103; svensk specialutgåva, område 11, volym 38, s. 105)

(nedan kallat antidumpningsavtalet), som återfinns i bilaga 1A till avtalet om upprättande av världshandelsorganisationen (nedan kallad WTO), föreskrivs följande:

”[E]n slutlig antidumpningstull [ska] upphävas senast fem år från den dag den införts, om inte myndigheterna finner, i en översyn som påbörjats före den dagen, på eget initiativ eller efter en vederbörligen dokumenterad begäran som inlämnats i rimlig tid före denna dag av berörd industri eller dess ombud, att ett hävande av tullen sannolikt skulle innebära att skada och dumpning består eller återuppstår. Tullen får kvarstå i avvaktan på resultatet av översynen.”

- 2 I artikel 21.3 i avtalet om subventioner och utjämningsåtgärder av år 1994 som även det återfinns i bilaga 1A till avtalet om upprättande av WTO föreskrivs följande:

”[E]n slutlig utjämningstull [ska] upphävas senast fem år från den dag då den infördes, om inte myndigheterna finner, vid en översyn som påbörjats före detta datum, på eget initiativ eller efter vederbörligen dokumenterad begäran som inlämnats i rimlig tid före denna dag av berörd industri eller dess ombud, att ett hävande av tullen sannolikt skulle innebära att skada och subventionering består eller återuppstår. Tullen får kvarstå i avvaktan på resultatet av översynen.”

Antidumpningsgrundförordningen

- 3 I artikel 8.1 i rådets förordning (EG) nr 384/96 av den 22 december 1995 om skydd mot dumpad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska gemenskapen (EGT L 56, s. 1) (nedan kallad antidumpningsgrundförordningen) föreskrivs följande, i den version som är tillämplig på omständigheterna i målet:

”Undersökningar får avslutas utan att provisoriska eller slutgiltiga tullar införs om en exportör frivilligt och på ett tillfredsställande sätt gör ett åtagande att ändra sina priser eller att upphöra med export till området i fråga till dumpade priser, så att kommissionen efter samråd kan vara övertygad om att dumpningens skadliga verkan undanröjts...”

- 4 I artikel 11.2 i antidumpningsgrundförordningen föreskrivs följande:

”En slutgiltig antidumpningsåtgärd skall upphöra att gälla fem år efter det att den infördes eller fem år från den dag då den senaste översynen av såväl dumpning som skada avslutades, om det inte vid en översyn konstateras att åtgärdernas upphörande sannolikt skulle innebära att dumpningen och skadan fortsätter eller återkommer. En sådan översyn vid giltighetstidens utgång skall inledas på kommissionens initiativ eller på begäran av gemenskapsproducenter eller för gemenskapsproducenters räkning och åtgärden skall fortsätta att gälla i avvaktan på resultatet av en sådan översyn.

En översyn vid giltighetstidens utgång skall inledas om begäran innehåller tillräckliga bevis för att åtgärdernas upphörande sannolikt skulle innebära att dumpningen och skadan fortsätter eller återkommer ...

...

Ett tillkännagivande om att giltighetstiden snart kommer att löpa ut skall offentliggöras i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning* vid en lämplig tidpunkt under det sista år åtgärderna är i kraft i enlighet med denna punkt. Därefter skall gemenskapsproducenterna senast tre månader innan femårsperioden löper ut ha rätt att inge en begäran om översyn i enlighet med andra stycket. Ett tillkännagivande om åtgärdernas faktiska upphörande i enlighet med denna punkt skall också offentliggöras.”

- 5 Enligt artikel 11.6 i antidumpningsgrundförordningen ska ”[ö]versyn enligt denna artikel ... inledas av kommissionen efter samråd med rådgivande kommittén”.

- 6 I skäl 18 i antidumpningsgrundförordningen anges att ”[d]et är nödvändigt att föreskriva att [antidumpnings-]åtgärderna skall upphöra att gälla efter fem år om det inte genom en översyn framkommer att de bör upprätthållas”.

Antisubventionsgrundförordningen

- 7 I artikel 13.1 i rådets förordning (EG) nr 2026/97 av den 6 oktober 1997 om skydd mot subventionerad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska

gemenskapen (EGT L 288, s. 1) (nedan kallad antisubventionsgrundförordningen) anges följande:

”En [antisubventions-]undersökning får avslutas utan att provisoriska eller slutgiltiga tullar införs, om ett tillfredsställande, frivilligt åtagande mottas med innebörden att

- a) ursprungs- och/eller exportlandet går med på att undanröja eller begränsa subventionen eller att vidta andra åtgärder med avseende på dess verkningar, eller
- b) exportören åtar sig att revidera sina priser eller att upphöra med export till det ifrågavarande området av produkter som är föremål för utjämningsbara subventioner, så att kommissionen efter samråd är övertygad om att subventionernas skadliga verkan har undanröjts. Prishöjningarna till följd av dessa åtaganden får inte vara större än vad som är nödvändigt för att kompensera för den ifrågavarande utjämningsbara subventionen och de skall vara lägre än den utjämningsbara subventionens belopp om sådana prishöjningar skulle vara tillräckliga för att undanröja skadan för gemenskapsindustrin.”

8 I artikel 18 i antisubventionsgrundförordningen föreskrivs följande:

”1. En slutgiltig utjämningsåtgärd skall upphöra att gälla fem år efter det att den infördes eller fem år från den dag då den senaste översyn som avsåg såväl subvention som skada avslutades, om det inte vid en översyn konstateras att åtgärdernas upphörande skulle innebära att subventionen och skadan fortsätter eller uppkommer på nytt. En sådan översyn i samband med att åtgärderna upphör att gälla skall göras på

kommissionens initiativ eller på ansökan av gemenskapsproducenter eller för gemenskapsproducenters räkning och åtgärden skall fortsätta att gälla i avvaktan på resultatet av en sådan översyn.

2. En översyn i samband med att åtgärderna upphör att gälla skall inledas om ansökan innehåller tillräckliga bevis för att åtgärdernas upphörande sannolikt skulle innebära att subventioneringen och skadan fortsätter eller uppkommer på nytt ...

...

4. Ett tillkännagivande om att åtgärderna snart kommer att upphöra att gälla skall offentliggöras i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning* vid en lämplig tidpunkt under det sista år som åtgärderna är i kraft i enlighet med denna artikel. Därefter skall gemenskapsproducenterna senast tre månader före femårsperiodens utgång ha rätt att inge en ansökan om översyn i enlighet med punkt 2. Ett tillkännagivande om att åtgärderna faktiskt upphör att gälla i enlighet med denna artikel skall också offentliggöras.”

⁹ Enligt artikel 22.2 i antisubventionsgrundförordningen skall "[e]n översyn enligt artik[el] 18 ... inledas av kommissionen efter samråd med rådgivande kommittén”.

¹⁰ I skäl 22 i antisubventionsgrundförordningen anges att "[d]et är nödvändigt att föreskriva att [antisubventions-]åtgärderna skall upphöra att gälla efter fem år om inte en översyn visar att de bör behållas”.

Bakgrund till tvisten

- ¹¹ Sökanden Reliance Industries Ltd är ett bolag bildat enligt indisk rätt som tillverkar bland annat polyetentereftalat (PET).
- ¹² Den 27 november 2000 antog rådet förordning (EG) nr 2603/2000 om införande av en slutgiltig utjämningstull och slutgiltigt uttag av den provisoriska tullen på import av visst slags polyetentereftalat med ursprung i Indien, Malaysia och Thailand samt om avslutande av antisubventionsförfarandet rörande import av visst slags polyetentereftalat med ursprung i Indonesien, Republiken Korea och Taiwan (EGT L 301, s. 1).
- ¹³ Den 27 november 2000 antog rådet även förordning (EG) nr 2604/2000 om införande av en slutgiltig antidumpningstull och slutgiltigt uttag av den preliminära tullen på import av visst slags polyetentereftalat med ursprung i Republiken Indien, Republiken Indonesien, Malaysia, Republiken Korea, Taiwan och Konungariket Thailand (EGT L 301, s. 21).
- ¹⁴ Under det förfarande som föregick antagandet av förordningarna nr 2603/2000 och 2604/2000 gjorde sökanden ett åtagande hos kommissionen att ändra sina priser i enlighet med artikel 8.1 i antidumpningsgrundförordningen och artikel 13.1 i antisubventionsgrundförordningen. Sökanden samtyckte vidare till att åtagandet skulle "omfattas av bestämmelserna [i artikel] 11.2 ... i antidumpningsgrundförordningen och [artikel] 18.1 och 18.2 i antisubventionsgrundförordningen".

- 15 Den 29 november 2000 antog kommissionen beslut 2000/745/EG om godtagande av åtaganden som gjorts i samband med antidumpningsförfarandet och antisubventionsförfarandet rörande import av visst slags polyetentereftalat med ursprung i Republiken Indien, Republiken Indonesien, Malaysia, Republiken Korea, Taiwan och Konungariket Thailand (EGT L 301, s. 88).
- 16 Förordningarna nr 2603/2000 och 2604/2000 och beslut 2000/745 offentliggjordes i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning* den 30 november 2000. I enlighet med artikel 6 i förordning nr 2603/2000, artikel 4 i förordning nr 2604/2000 och artikel 2 i beslut 2000/745 trädde de i kraft dagen efter offentliggörandet, nämligen den 1 december 2000.
- 17 Den 2 mars 2005 offentliggjorde kommissionen i enlighet med artikel 11.2 i antidumpningsgrundförordningen och artikel 18.4 i antisubventionsgrundförordningen ett tillkännagivande i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning* om att giltighetstiden snart kommer att löpa ut för vissa antidumpnings- och utjämningsåtgärder. Tillkännagivandet avsåg bland annat förordningarna nr 2603/2000 och 2604/2000 samt beslut 2000/745. Kommissionen erinrade i tillkännagivandet om att om inte en översyn inleddes, skulle dessa åtgärder upphöra att gälla den 1 december 2005. Skriftlig begäran om översyn skulle inges till kommissionen senast tre månader före den dag giltighetstiden löpte ut för de ifrågavarande åtgärderna.
- 18 Polyethylene Terephthalate (PET) Committee of Plastics Europe ingav den 30 augusti 2005 en begäran om översyn för de tillverkares räkning som ansvarade för en stor, i förevarande fall mer än 90 procent stor, andel av den totala tillverkningen i gemenskapen av vissa slag av polyetentereftalat.

19 Den 1 december 2005 offentliggjorde kommissionen i *Europeiska unionens officiella tidning* ett tillkännagivande om inledande av en översyn vid utgången av giltighetstiden för utjämningsåtgärderna beträffande import av ett visst slags polyetentereftalat med ursprung bland annat i Indien (EUT C 304, s. 4) och ett tillkännagivande om inledande av en översyn vid giltighetstidens utgång av de antidumpningsåtgärder som tillämpas på import av visst slags polyetentereftalat med ursprung i Indien, Indonesien, Korea, Malaysia, Taiwan och Thailand samt en partiell interimsoversyn av de antidumpningsåtgärder som tillämpas på import av visst slags polyetentereftalat med ursprung i Republiken Korea och Taiwan (EUT C 304, s. 9) (nedan tillsammans kallade de angripna tillkännagivandena om översyn). De angripna tillkännagivandena om översyn avsåg förordningarna nr 2603/2000 och 2604/2000 samt beslut 2000/745.

20 I skrivelse av den 31 januari 2006 meddelade sökandebolaget i följande ordalag kommissionen att det oroades av dagen för offentliggörandet av tillkännagivandena om översyn:

”Enligt WTO:s bestämmelser skall antidumpningsåtgärder och utjämningsåtgärder upphöra att gälla senast fem år från den dag de införts, om de inte förlängs efter att en översyn inletts innan de upphört att gälla. De relevanta gemenskapsbestämmelserna skall tolkas i enlighet med WTO:s bestämmelser. Europeiska Unionen gör emellertid gällande att den inleder ett förfarande för översyn vid utgången av giltighetstiden för antidumpningsåtgärderna och utjämningsåtgärderna avseende polyetentereftalat samma dag som giltighetstiden för dessa åtgärder löper ut (det vill säga den 1 december 2005) och inte före denna dag (det vill säga senast den 30 november 2005), vilket fordras enligt WTO:s bestämmelser. Detta innebär att giltighetstiden för de ifrågavarande förordningarna förlängs mer än vad som är tillåtet enligt WTO:s bestämmelser.”

21 I skrivelse av den 3 februari 2006 svarade kommissionen att den ifrågavarande översynen hade genomförts ”med fullständigt iakttagande av artikel 11.2 i [antidumpningsgrundförordningen] och artikel 18 i [antisubventionsgrundförordningen]”.

Förfarandet och parternas yrkanden

- 22 Sökanden väckte förevarande talan genom ansökan som inkom till förstainstansrättens kansli den 13 februari 2006.
- 23 På grundval av referentens rapport beslutade förstainstansrätten att inleda det muntliga förfarandet. Inga åtgärder för processledning i enlighet med artikel 64 i rättegångsreglerna vidtogs.
- 24 I skrivelse av den 15 november 2007 sände sökanden förstainstansrätten en rapport från WTO:s överprövningsorgan av den 12 april 2007 om översyn vid utgången av giltighetstiden för antidumpningsåtgärder avseende rörprodukter för oljefält med ursprung i Argentina (WT/DS268/AB/RW). Denna skrivelse lades till handlingarna i målet och meddelades rådet och kommissionen.
- 25 Parterna utvecklade sin talan och svarade på förstainstansrättens frågor vid förhandlingen den 13 december 2007.
- 26 Sökanden har yrkat att förstainstansrätten ska

— ogiltigförklara de angripna tillkännagivandena om översyn,

- om förstainstansrätten finner detta nödvändigt eller lämpligt, ogiltigförklara förordning nr 2603/2000, förordning nr 2604/2000 och beslut 2000/745 i den mån dessa kunde tillämpas på sökanden efter den 1 december 2005,
- om och i den mån förstainstansrätten, i strid med sökandens argument, finner att innebörden i artikel 11.2 i antidumpningsgrundförordningen och artikel 18.1 i antisubventionsgrundförordningen vid en riktig tolkning skiljer sig från innebörden i artikel 11.3 i antidumpningsavtalet eller artikel 21.3 i antisubventionsavtalet, ogiltigförklara dessa bestämmelser i grundförordningarna, och
- förplikta rådet och kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

27 Rådet har yrkat att förstainstansrätten ska

- avvisa talan till den del den riktas mot rådet,
- ogilla invändningen om rättsstridighet avseende artikel 11.2 i antidumpningsgrundförordningen och artikel 18.1 i antisubventionsgrundförordningen som sökanden åberopat i andra hand och ogilla yrkandet om ogiltigförklaring av dessa bestämmelser, och
- förplikta sökanden att ersätta rättegångskostnaderna.

28 Kommissionen har yrkat att förstainstansrätten ska

- ogilla talan, och
- förplikta sökanden att ersätta rättegångskostnaderna.

Upptagande till sakprövning

Huruvida yrkandet om ogiltigförklaring av de angripna tillkännagivandena om översyn kan prövas i sak och i den mån det riktats mot rådet

Parternas argument

29 Rådet och kommissionen har inte bestritt att de angripna tillkännagivandena om översyn utgör rättsakter mot vilka talan kan väckas i den mening som avses i artikel 230 EG. Eftersom det är kommissionen som antagit de angripna tillkännagivandena om översyn, har rådet och kommissionen emellertid hävdats att talan inte kan prövas i den mån den har riktats mot rådet.

30 Vid förhandlingen har rådet dessutom anfört att rådet den 22 februari 2007 antog förordning (EG) nr 192/2007 om införande av en slutgiltig antidumpningstull på import av visst slags polyetentereftalat med ursprung i Indien, Indonesien, Malaysia, Republiken Korea, Thailand och Taiwan till följd av en översyn vid giltighetstidens utgång och en partiell interimsoversyn i enlighet med artikel 11.2 och 11.3 i antidumpningsgrundförordningen (EUT L 59, s. 1) och förordning (EG) nr 193/2007 om införande av en slutgiltig utjämningstull på import av polyetentereftalat (PET-plast) med ursprung i Republiken Indien efter en översyn vid giltighetstidens utgång enligt artikel 18 i förordning (EG) nr 2026/97 (EUT L 59, s. 34). Sökandebolaget har inte längre något intresse av att yrka ogiltigförklaring av de

angripna tillkännagivandena om översyn, eftersom det inte väckt talan om ogiltigförklaring av dessa förordningar, som under tiden har blivit slutgiltiga.

31 Sökandebolaget har hävdat att bolaget har talerätt, eftersom de angripna rättsakterna riktades till detta bolag eller eftersom bolaget berörs direkt och personligen av dessa rättsakter (förstainstansrättens dom av den 28 februari 2002 i mål T-598/97, BSC Footwear Supplies m.fl. mot rådet, REG 2002, s. II-1155, punkt 45).

32 Beträffande påståendet att sökanden inte längre har ett berättigat intresse av att få saken prövad, har sökanden påpekat att rådet åberopat denna invändning om rättegångshinder först vid förhandlingen och att sökandebolaget i vart fall fortfarande har intresse av att de angripna tillkännagivandena om översyn ogiltigförklaras.

Förstainstansrättens bedömning

— Huruvida sökanden har ett berättigat intresse av att få saken prövad

33 Ett bristande berättigat intresse av att få saken prövad utgör ett rättegångshinder som inte kan avhjälpas, vilket gemenskapsdomstolarna kan pröva på eget initiativ (se förstainstansrättens dom av den 28 september 2004 i mål T-310/00, MCI mot kommissionen, REG 2004, s. II-3253, punkt 45 och där angiven rättspraxis).

34 Det följer vidare av fast rättspraxis att en talan om ogiltigförklaring som väcks av en fysisk eller juridisk person endast kan upptas till prövning om sökanden har ett intresse av att få den angripna rättsakten ogiltigförklarad (se domen i det ovan i punkt 33 nämnda målet MCI mot kommissionen, punkt 44 och där angiven rättspraxis).

- 35 En sökandes berättigade intresse av att få saken prövad ska, vad avser talans föremål, föreligga när talan väcks vid äventyr av att den annars avvisas. Tvistens föremål ska, liksom det berättigade intresset av att få saken prövad, bestå fram till domstolsavgörandet, vilket förutsätter att utgången av talan kan medföra en fördel för den som väckt den. Rätten kan i annat fall fastställa att det saknas anledning att döma i saken (domstolens dom av den 7 juni 2007 i mål C-362/05 P, Wunenburger mot kommissionen, REG 2007, s. I-4333, punkt 42, och, för ett motsvarande synsätt, även förstainstansrättens beslut av den 17 oktober 2005 i mål T-28/02, First Data m.fl. mot kommissionen, REG 2005, s. II-4119, punkterna 35–38).
- 36 Om sökandens berättigade intresse av att få saken prövad upphör under förfarandets gång kan det emellertid inte medföra någon fördel för denne att förstainstansrätten avkunnar ett avgörande i sak (domen i det ovan i punkt 35 nämnda målet Wunenburger mot kommissionen, punkt 43).
- 37 De angripna tillkännagivandena om översyn avser åtgärder som infördes genom förordningarna nr 2603/2000 och 2604/2000 samt beslut 2000/745. Sökanden är ett företag som tillverkar och exporterar de varor som avses i de ovannämnda rättsakterna. Att de angripna tillkännagivandena om översyn antogs har i enlighet med artikel 11.2 i antidumpningsgrundförordningen och artikel 18.1 i antisubventionsgrundförordningen medfört att de åtgärder som gjordes till föremål för översyn och som inverkade på sökandens export fortsatte att gälla till dess denna översyn avslutades, medan dessa åtgärder skulle ha upphört att gälla fem år efter det att de infördes om någon översyn inte hade genomförts.
- 38 Härav följer att sökandebolaget, när detta väckte talan, hade ett berättigat intresse av att få saken prövad, eftersom de angripna tillkännagivandena om översyn gick bolaget emot (se, för ett liknande resonemang, domen i det ovan i punkt 35 nämnda målet Wunenburger mot kommissionen, punkt 44 och där angiven rättspraxis).
- 39 Det ska vidare prövas om förordningarna nr 192/2007 och 193/2007, vilka innebar att översynen avslutades och vilka inte angripits av sökanden inom den i artikel 230 femte

stycket EG föreskrivna fristen, har medfört att sökanden inte längre har intresse av att de angripna tillkännagivandena om översyn ogiltigförklaras.

40 Det ska inledningsvis erinras om att tvisten fortfarande har ett föremål, eftersom de angripna tillkännagivandena om översyn inte formellt återkallades genom förordningarna nr 192/2007 och 193/2007 (se, för ett motsvarande synsätt, domen i det ovan i punkt 35 nämnda målet Wunenburger mot kommissionen, punkt 48).

41 Dessutom upphävdes inte rättsverkningarna av de angripna tillkännagivandena om översyn genom att förordningarna nr 192/2007 och 193/2007 antogs. De angripna tillkännagivandena om översyn medförde att de åtgärder som infördes genom förordningarna nr 2603/2000 och 2604/2000 samt beslut 2000/745 fortsatte att gälla fram till det att översynen slutfördes. De självständiga rättsverkningarna av de angripna tillkännagivandena om översyn fram till det att förordningarna nr 192/2007 och 193/2007 trädde i kraft den 28 februari 2007 påverkas emellertid inte av nya antidumpningsåtgärder och utjämningsåtgärder som införts genom dessa förordningar (se, för ett motsvarande synsätt, domstolens dom av den 10 maj 2005 i mål C-400/99, Italien mot kommissionen, REG 2005, s. I-3657, punkt 17).

42 Under dessa förhållanden kan en ogiltigförklaring av de angripna tillkännagivandena om översyn få rättsliga konsekvenser till förmån för sökanden, genom att en eventuell lagstridighet som förstainstansrätten konstaterar kan läggas till grund för en eventuell skadeståndstalan (se, för ett motsvarande synsätt, domstolens dom av den 31 mars 1998 i de förenade målen C-68/94 och C-30/95, Frankrike m.fl. mot kommissionen, REG 1998, s. I-1375, punkt 74).

43 Sökanden har dessutom fortfarande ett intresse av att ansöka om ogiltigförklaring av de angripna tillkännagivandena om översyn för att undvika att den lagstridighet som dessa påstås vara behäftade med ska upprepas i framtiden (se, för ett motsvarande synsätt, domen i det ovan i punkt 35 nämnda målet Wunenburger mot kommissionen, punkt 50

och där angiven rättspraxis, förstainstansrättens dom av den 14 september 1995 i de förenade målen T-480/93 och T-483/93, Antillean Rice Mills m.fl. mot kommissionen, REG 1995, s. II-2305, punkt 60). Det är viktigt att betona att den påstådda lagstridigheten kan upprepas i framtiden oberoende av de omständigheter som gett upphov till sökandens talan, eftersom denna avser ett rättsligt fel som kommissionen begått vid tolkningen av bestämmelserna i antidumpnings- och antisubventionsgrundförordningarna mot bakgrund av motsvarande bestämmelser i WTO:s avtal (se, för ett motsvarande synsätt, domen i det ovan i punkt 35 nämnda målet Wunenburger mot kommissionen, punkt 52).

- 44 Av vad ovan anförts framgår att sökanden fortfarande har ett intresse av att ansöka om ogiltigförklaring av de angripna tillkännagivandena om översyn.

— Huruvida sökanden har talerätt

- 45 Eftersom de angripna tillkännagivandena om översyn inte är riktade till sökandebolaget, finns det anledning att pröva om detta är direkt och personligen berört av tillkännagivandena i enlighet med artikel 230 fjärde stycket EG.

- 46 Sökanden är inledningsvis direkt berörd i den mening som avses i artikel 230 fjärde stycket EG. De angripna tillkännagivandena om översyn har nämligen direkt effekt på sökandens rättsliga situation och lämnar inte något utrymme för skönsrättslig bedömning av de nationella myndigheter som ansvarar för att de angripna tillkännagivandena om översyn genomförs (se, för ett motsvarande synsätt, förstainstansrättens dom av den 26 september 2000 i mål T-80/97, Starway mot rådet, REG 2000, s. II-3099, punkt 61).

- 47 Sökanden är vidare även personligen berörd i den mening som avses i den ovannämnda bestämmelsen, eftersom sökanden i förordningarna nr 2603/2000 och 2604/2000 samt beslut 2000/745, som är föremål för de angripna tillkännagivandena om översyn, angavs vara ett export- och tillverkningsföretag som under det administrativa förfarandet gjort ett åtagande som kommissionen senare godtog (se, för ett motsvarande synsätt, domen i det ovan i punkt 31 nämnda målet BSC Footwear Supplies m.fl. mot rådet, punkt 45 och där angiven rättspraxis).
- 48 Härav följer att sökanden har talerätt i den mening som avses i artikel 230 fjärde stycket EG.
- 49 Av vad anförts följer att sökanden är behörig att föra talan om ogiltigförklaring av de angripna tillkännagivandena om översyn.

— Upptagande till sakprövning till den del yrkandet är riktat mot rådet

- 50 Eftersom de angripna tillkännagivandena om översyn i enlighet med artikel 11.6 i antidumpningsgrundförordningen och artikel 22.2 i antisubventionsgrundförordningen antogs av kommissionen, kan förevarande talan, i den mån den avser ogiltigförklaring av dessa tillkännagivanden om översyn, prövas i sak endast till den del den riktas mot kommissionen (se, för ett motsvarande synsätt, förstainstansrättens beslut av den 22 februari 2001 i mål T-209/00, Lamberts mot ombudsmannen och parlamentet, REG 2001, s. II-765, punkterna 13–19).

- 51 Härav följer att talan om ogiltigförklaring av de angripna tillkännagivandena om översyn ska avvisas till den del den är riktad mot rådet.

Huruvida talan kan prövas i sak till den del den avser ogiltigförklaring av förordningarna nr 2603/2000 och 2604/2000 samt beslut 2000/745, artikel 11.2 i antidumpningsgrundförordningen och artikel 18.1 i antisubventionsgrundförordningen

Parternas argument

- 52 Rådet och kommissionen har gjort gällande att talan ska avvisas till den del den avser ogiltigförklaring av förordningarna nr 2603/2000 och 2604/2000 samt beslut 2000/745, artikel 11.2 i antidumpningsgrundförordningen och artikel 18.1 i antisubventionsgrundförordningen. Talan väcktes nämligen efter utgången av den frist som föreskrivs i artikel 230 femte stycket EG. Sökanden är dessutom inte personligen berörd av artikel 11.2 i antidumpningsgrundförordningen och artikel 18.1 i antisubventionsgrundförordningen i den mening som avses i artikel 230 fjärde stycket EG.

- 53 Sökanden har hävdatt att förordningarna nr 2603/2000 och 2604/2000 skulle ha upphört att gälla den 1 december 2005. Giltighetstiden för de ifrågavarande förordningarna förlängdes på grund av de angripna tillkännagivandena om översyn, varför sökanden var tvungen att föra talan även mot att dessa förordningar fortsatte att gälla (se, analogt, förstainstansrättens dom av den 12 juli 2006 i mål T-253/02, Ayadi mot rådet, REG 2006, s. II-2139, punkt 77, och i mål T-49/04, Hassan mot rådet och kommissionen, ej publicerad i rättsfallssamlingen, punkterna 53–59). Sökandens syfte är således inte att förordningarna nr 2603/2000 och 2604/2000 ska ogiltigförklaras i sig,

utan enbart till den del dessa inverkar på sökanden efter den 1 december 2005. Talan kunde därför inte ha väckts innan de angripna tillkännagivandena om översyn offentliggjordes.

54 Sökandebolaget har dessutom påpekat att det har talerätt, eftersom de angripna rättsakterna riktades till detta bolag och eftersom det är en aktör som berörs direkt och personligen av dessa rättsakter var och en för sig eller tillsammans (domen i det ovan i punkt 31 nämnda målet BSC Footwear Supplies m.fl. mot rådet, punkt 45).

55 Till den del talan avser ogiltigförklaring av vissa bestämmelser i antidumpnings- och antisubventionsgrundförordningarna har sökandebolaget understrukit att bolaget framställt detta yrkande i andra hand för den händelse de två första delgrunderna i bolagets grund skulle ogillas.

Förstainstansrättens bedömning

56 Enligt fast rättspraxis tillhör tidsfristen för att väcka talan om ogiltigförklaring tvingande rätt och är inte något som parterna eller domstolen kan råda över, eftersom den fastställts för att säkerställa tydlighet och säkerhet i rättsförhållanden och förhindra diskriminerande eller godtycklig behandling i rättsliga förfaranden (domstolens dom av den 23 januari 1997 i mål C-246/95, Coen, REG 1997, s. I-403, punkt 21, förstainstansrättens dom av den 18 september 1997 i de förenade målen T-121/96

och T-151/96, Mutual Aid Administration Services mot kommissionen, REG 1997, s. II-1355, punkterna 38 och 39).

- 57 Enligt artikel 230 femte stycket EG ska sökanden väcka talan om ogiltigförklaring inom två månader, vilket i enlighet med artikel 102.2 i förstainstansrättens rättegångsregler schablonmässigt ska förlängas med tio dagar. Eftersom samtliga rättshandlingar som avses i förevarande yrkanden har offentliggjorts i officiella tidningen, började fristen för att väcka talan enligt artikel 102.1 i rättegångsreglerna att löpa fjorton dagar efter offentliggörandet av de ifrågavarande rättsakterna.
- 58 Med beaktande av dagen för offentliggörande av de ifrågavarande rättsakterna (se ovan punkterna 3, 7 och 16) är det uppenbart att talan, som väcktes den 13 februari 2006, väcktes för sent och därför inte kan prövas i sak till den del den avser ogiltigförklaring av förordningarna nr 2603/2000 och 2604/2000 samt beslut 2000/745, artikel 11.2 i antidumpningsgrundförordningen och artikel 18.1 i antisubventionsgrundförordningen.
- 59 Sökanden kan inte med framgång åberopa domskälen i domen i det ovan i punkt 53 nämnda målet Hassan mot rådet och kommissionen. I motsats till i förevarande mål hade kommissionen i det ovan i punkt 53 nämnda målet Hassan mot rådet och kommissionen på grundval av en särskild behörighet ändrat en förordning som rådet utfärdat. Förstainstansrätten fann i detta mål att talan som hade väckts mot kommissionens förordning inom den frist som föreskrivs i artikel 230 femte stycket EG kunde prövas med avseende på ogiltigförklaring av rådets förordning, inte i den ursprungliga versionen, eftersom en sådan talan skulle ha väckts för sent, utan i den version som följde av kommissionens förordning (domen i det ovan i punkt 53 nämnda målet Hassan mot rådet och kommissionen, punkt 56). I förevarande mål har de angripna tillkännagivandena om översyn emellertid inte medfört någon ändring av

förordningarna nr 2603/2000 eller 2604/2000 och inte heller av beslut 2000/745, artikel 11.2 i antidumpningsgrundförordningen eller artikel 18.1 i antisubventionsgrundförordningen.

60 Hänvisningen till domen i det ovan i punkt 53 nämnda målet Ayadi mot rådet är inte heller relevant. I detta mål väckte sökanden talan om delvis ogiltigförklaring av rådets förordning (EG) nr 881/2002 av den 27 maj 2002 om införande av vissa särskilda restriktiva åtgärder mot vissa med Usama bin Ladin, nätverket al-Qaida och talibanerna associerade personer och enheter och om upphävande av förordning (EG) nr 467/2001 om förbud mot export av vissa varor och tjänster till Afghanistan, skärpning av flygförbudet och förlängning av spärrandet av tillgångar och andra finansiella medel beträffande talibanerna i Afghanistan (EGT L 139, s. 9). Förstainstansrätten bedömde under vilka villkor förordning nr 881/2002, som innebar att frysningen av medel som föreskrivits i förordning nr 467/2001 skulle kvarstå, var en rättsakt som enbart utgör en bekräftelse och mot vilken talan inte kan föras, eller om den var en ”ny” rättsakt, mot vilken talan kunde föras av en sökande som inte väckt talan mot förordning nr 467/2001 inom den föreskrivna fristen (domen i det ovan i punkt 53 nämnda målet Ayadi mot rådet, punkterna 70 och 71). Sedan förstainstansrätten först slagit fast att sökandens rättsliga ställning hade ändrats väsentligt genom förordning nr 881/2002, fann rätten att talan mot denna rättsakt kunde prövas i sak. Bland annat förordning nr 881/2002 innebar nämligen att sökandens penningmedel förblev frysta. Om denna rättsakt inte hade antagits skulle de åtgärder som införts genom förordning nr 467/2001 ha blivit obsoleta (domen i det ovan i punkt 53 nämnda målet Ayadi mot rådet, punkt 77). Av domen i det ovan i punkt 53 nämnda målet Ayadi mot rådet följer således att talan i förevarande mål ska prövas i sak till den del den avser ogiltigförklaring av de angripna tillkännagivandena om översyn, som innebär att de åtgärder som införts genom förordningarna nr 2603/2000 och 2604/2000 samt beslut 2000/745 fortsätter att gälla. Den ovannämnda domen ger däremot inte något stöd för uppfattningen att den omständigheten att rättsakter antas som innebär att åtgärder fortsätter att gälla som har införts genom äldre rättsakter – i förevarande mål förordningarna nr 2603/2000 och 2604/2000 samt beslut 2000/745 – ska medföra att fristerna för att väcka talan mot dessa rättsakter, som har vunnit laga kraft på grund av att talan inte väckts mot dem inom den frist som föreskrivs i artikel 230 femte stycket EG, ska löpa på nytt.

61 Av vad ovan anförts följer att talan kan prövas i sak endast till en del den avser ogiltigförklaring av de angripna tillkännagivandena om översyn och endast till den del den har riktats mot kommissionen.

Invändningen om rättsstridighet

Parternas argument

⁶² Sökanden har i sin replik hävdad att yrkandena om ogiltigförklaring av förordningarna nr 2603/2000 och 2604/2000 samt beslut 2000/745, artikel 11.2 i antidumpningsgrundförordningen och artikel 18.1 i antisubventionsgrundförordningen även hade kunnat uttryckas som en invändning om rättsstridighet med stöd av artikel 241 EG.

⁶³ I sin duplik har kommissionen påpekat att invändningen om rättsstridighet med stöd av artikel 241 EG som åberopats för första gången i repliken ska avvisas i enlighet med artikel 48.2 i rättegångsreglerna, eftersom ansökan grundats uteslutande på artikel 230 EG.

Förstainstansrättens bedömning

⁶⁴ Sökanden har inte uttryckligen gjort en invändning om rättsstridighet i ansökan. Med hänsyn till att invändningen om rättsstridighet i repliken avser lagenligheten av artikel 11.2 i antidumpningsgrundförordningen och artikel 18.1 i antisubventionsgrundförordningen ska denna invändning emellertid anses utgöra en utvidgning av den tredje delgrunden i ansökan som avser lagenligheten av dessa bestämmelser (se, för ett motsvarande synsätt, förstainstansrättens dom av den 18 november 2004 i mål T-176/01, Ferriere Nord mot kommissionen, REG 2004, s. II-3931, punkt 136).

- 65 Ansökan innehåller däremot inte några argument avseende lagenligheten av förordningarna nr 2603/2000 och 2604/2000 samt beslut 2000/745. Med avseende på dessa rättsakter kan invändningen om rättsstridighet under dessa förhållanden inte anses utgöra en utvidgning av argument som redan åberopats i ansökan. Invändningen om rättsstridighet har dessutom inte föranletts av rättsliga eller faktiska omständigheter som framkommit först under förfarandet i den mening som avses i artikel 48.2 i rättegångsreglerna (förstainstansrättens dom av den 27 september 2005 i de förenade målen T-134/03 och T-135/03, *Common Market Fertilizers SA mot kommissionen*, REG 2005, s. II-3923, punkt 51).
- 66 Av vad ovan anförts framgår att invändningen om rättsstridighet kan prövas i sak endast i den mån den avser lagenligheten av artikel 11.2 i antidumpningsgrundförordningen och artikel 18.1 i antisubventionsgrundförordningen.

Huruvida kraven i artikel 44.1 c i rättegångsreglerna har iakttagits

Parternas argument

- 67 Kommissionen har hävdat att ansökan är oklar och inte uppfyller kraven i artikel 44.1 c i rättegångsreglerna. Sökandens påstående som helt och hållet lagts till grund för ansökan, nämligen att det enligt WTO:s bestämmelser fordras att en översyn vid utgången av giltighetstiden ska inledas senast en dag innan femårsfristen löper ut, stöds inte av någon annan förklaring. Det ovannämnda påståendet avser dessutom endast den påstådda rättsstridigheten beträffande de angripna tillkännagivandena om översyn. Ansökan innehåller däremot inte några argument avseende lagenligheten av förordningarna nr 2603/2000 och 2604/2000 samt beslut 2000/745.

- 68 Sökanden har genmält att de argument som har anförts i ansökan är tillräckligt klara för att rådet och kommissionen ska kunna försvara sig och förstainstansrätten ska kunna pröva rättsakernas lagenlighet (förstainstansrättens dom av den 3 februari 2005 i mål T-19/01, Chiquita Brands m.fl. mot kommissionen, REG 2005, s. II-315).

Förstainstansrättens bedömning

- 69 Med beaktande av vad som konstaterats ovan i punkt 61 ska påståendet att ansökan är oklar bedömas endast till en del ansökan avser ogiltigförklaring av de angripna tillkännagivandena om översyn.
- 70 Enligt artikel 21 första stycket i domstolens stadga, som är tillämplig på förfarandet vid förstainstansrätten enligt artikel 53 första stycket i samma stadga och enligt artikel 44.1 c och d i rättegångsreglerna, ska ansökan innehålla uppgifter om föremålet för talan, en kortfattad framställning av grunderna för denna och sökandens yrkanden. Dessa uppgifter ska vara tillräckligt klara och precisa för att svaranden ska kunna förbereda sitt försvar och förstainstansrätten ska kunna pröva talan, i förekommande fall utan att ha tillgång till andra uppgifter. För att garantera rättssäkerheten och en god rättskipning krävs, för att en talan ska kunna tas upp till sakprövning, att väsentliga faktiska och rättsliga omständigheter som talan grundas på åtminstone kortfattat men på ett konsekvent och begripligt sätt framgår av innehållet i själva ansökan (domen i det ovan i punkt 68 nämnda målet Chiquita Brands m.fl. mot kommissionen, punkt 64, och förstainstansrättens beslut av den 8 mars 2006 i mål T-238/99, Service station Veger mot kommissionen, ej publicerad i rättsfallssamlingen, punkt 28 och där angiven rättspraxis).

71 Sökanden har i förevarande mål uppfyllt de ovannämnda kraven. Sökanden har nämligen angett föremålet för tvisten, yrkandena och den grund som åberopats till stöd för yrkandena på ett tillräckligt tydligt sätt. Förutom påståendena om rättsstridighet med avseende på förordningarna nr 2603/2000 och 2604/2000 samt beslut 2000/745, som genom att de är otillräckliga har inneburit att invändningen om rättsstridighet delvis avvisas (se ovan punkt 69), innehåller ansökan de väsentliga faktiska och rättsliga omständigheter som sökandens talan vilar på och som har åberopats för att visa att de angripna tillkännagivandena om översyn är rättsstridiga.

72 Kommissionens yrkande om avvisning med stöd av artikel 44 i rättegångsreglerna ska därför ogillas.

Prövning i sak

73 Sökandens enda grund avser att översynen av förordningarna nr 2603/2000 och 2604/2000 samt beslut 2000/745 inleddes för sent. Grunden sönderfaller i tre delgrunder. Den första delgrunden avser åsidosättande av artikel 11.2 i antidumpningsgrundförordningen och artikel 18.1 i antisubventionsgrundförordningen, tolkade i överensstämmelse med motsvarande bestämmelser i antidumpnings- och antisubventionsavtalen. Den andra delgrunden avser åsidosättande av rättssäkerhetsprincipen. Den tredje delgrunden som åberopats i andra hand avser en invändning om att artikel 11.2 i antidumpningsgrundförordningen och artikel 18.1 i antisubventionsgrundförordningen är rättsstridiga.

Den första delgrunden: Åsidosättande av artikel 11.2 i antidumpningsgrundförordningen och artikel 18.1 i antisubventionsgrundförordningen, tolkade i överensstämmelse med motsvarande bestämmelser i antidumpnings- och antisubventionsavtalen

Parternas argument

74 Sökanden har hävdatt att gemenskapens behörighet ska utövas med iakttagande av folkrätten (domstolens dom av den 24 november 1992 i mål C-286/90, Poulsen och Diva Navigation, REG 1992, s. I-6019, punkt 9; svensk specialutgåva, volym 13, s. I-189, och av den 24 november 1993 i mål C-405/92, Mondiet, REG 1993, s. I-6133, punkt 12, generaladvokaten Légers förslag till avgörande i mål C-341/95, Bettati, där domstolen meddelade dom den 14 juli 1998, REG 1998, s. I-4355, I-4358, punkt 33), och sökanden har erinrat om att det framgår av domen i det ovannämnda målet Bettati, punkt 20, att gemenskapsrättsakter så långt möjligt ska tolkas mot bakgrund av folkrätten, i synnerhet när dessa rättsakter just syftar till att genomföra ett internationellt avtal som gemenskapen har ingått. Det är enligt sökanden fråga om en skyldighet som kan betecknas som en Bettati-skyldighet. Den omständigheten att internationella avtal som gemenskapen har slutit har företrädare framför gemenskapens sekundärrätt medför att sekundärrätten så långt möjligt ska tolkas i överensstämmelse med dessa avtal (dom av den 10 september 1996 i mål C-61/94, kommissionen mot Tyskland, REG 1996, s. I-3989, punkt 52).

75 Härav följer enligt sökanden att bestämmelserna i antidumpnings- och antisubventionsgrundförordningarna ska tolkas i överensstämmelse med antidumpnings- och antisubventionsavtalen. Förstainstansrätten har för övrigt uttryckligen medgett att artikel 11.2 i antidumpningsgrundförordningen ska tolkas mot bakgrund av artikel 11.3 i antidumpningsavtalet (förstainstansrättens dom av den 20 juni 2001 i mål T-188/99, Euroalliances mot kommissionen, REG 2001, s. II-1757, punkt 44, och förstainstansrättens dom av den 27 januari 2000 i mål T-256/97, BEUC mot kommissionen, REG 2000, s. II-101, punkterna 66 och 67).

76 I förevarande mål framgår det inte av artikel 11.2 i antidumpningsgrundförordningen och artikel 18.1 i antisubventionsgrundförordningen vilken dag en översyn av antidumpnings- och utjämningsåtgärder senast ska inledas. Eftersom grundförordningarna uttryckligen syftar till att införliva WTO-avtalen med gemenskapsrätten (domstolens dom av den 9 januari 2003 i mål C-76/00 P, *Petrotub och Republica mot rådet*, REG 2003, s. I-79, punkterna 53–57), måste de ifrågavarande bestämmelserna i grundförordningarna anses ha samma innebörd som motsvarande bestämmelser i antidumpnings- och antisubventionsavtalen.

77 Det framgår emellertid av artikel 11.3 i antidumpningsavtalet och av artikel 21.3 i antisubventionsavtalet att all översyn av åtgärder vid giltighetstidens utgång ska inledas innan en femårsperiod har löpt ut efter det att antidumpningstullarna eller utjämningsstullarna infördes. I förevarande mål skulle därmed översynen ha inletts senast den 30 november 2005. Enligt artikel 12.3 i antidumpningsavtalet och artikel 22.7 i antisubventionsavtalet ska allmänheten genom ett offentligt meddelande informeras om beslut att inleda en översyn. Med beaktande av att de angripna tillkännagivandena om översyn offentliggjordes den 1 december 2005, offentliggjordes dessa inte, såsom föreskrivs i antidumpnings- och antisubventionsavtalen, före utgången av giltighetstiden för de åtgärder som dessa tillkännagivanden avsåg. Härav följer enligt sökanden att bestämmelserna i artikel 11.2 i antidumpningsgrundförordningen och artikel 18.1 i antisubventionsgrundförordningen, tolkade mot bakgrund av artikel 11.3 i antidumpningsavtalet och artikel 21.3 i antisubventionsavtalet åsidosätts genom de angripna tillkännagivandena om översyn. De rättigheter och åtaganden som berörs av förordningarna nr 2603/2000 och 2604/2000 samt beslut 2000/745 upphörde således att gälla den 1 december 2005.

78 Sökanden har, med stöd av domstolens rättspraxis och rapporter från WTO:s tvistlösningsorgan och överprövningsorgan, i repliken gjort gällande att betydelsen av uttrycket ”före den dagen” ska fastställas med beaktande av det allmänna sammanhang i vilket uttrycket användes och dess betydelse i dagligt tal när antidumpnings- och antisubventionsavtalen ingicks år 1994.

- 79 Genom olika lexikon som utkom vid den tidpunkt då antidumpnings- och antisubventionsavtalen ingicks eller därefter bekräftas att den konsekventa och huvudsakliga betydelsen av ordet date under tiden mellan år 1994 och nu är kalenderdag.
- 80 Denna uppfattning bekräftas även genom de övriga giltiga språkversionerna (nämligen den franska och den spanska språkversionen), som ska beaktas vid tolkningen av WTO-avtalen (domstolens dom av den 13 september 2001 i mål C-89/99, Schieving-Nijstad m.fl., REG 2001, s. I-5851). I dessa versioner anges orden date och fecha som, mot bakgrund av dessa ords betydelse enligt fransk- och spanskspråkliga lexikon, snarast avser en kalenderdag och inte en särskild tidpunkt.
- 81 Till stöd för argumentet att ordet dag i artikel 11.3 i antidumpningsavtalet och artikel 21.3 i antisubventionsavtalet ska uppfattas så, att det avser en kalenderdag, har sökanden även åberopat den dom som avkunnats av Court of Appeal (England & Wales) (appellationsdomstol i Förenade kungariket) i målet Trow mot Ind Coope ([1967] 2 All England Law Reports 900)).
- 82 I tillkännagivande av den 2 mars 2005 om att giltighetstiden för åtgärder som infördes genom förordningarna nr 2603/2000 och 2604/2000 samt beslut 2000/745 snart skulle löpa ut uppmanade kommissionen dessutom tillverkarna att inge en skriftlig begäran om översyn ”från och med den dag detta tillkännagivande offentliggörs, men senast tre månader före den dag som anges i tabellen nedan”. Den dag som angavs i tillkännagivandet var den 1 december 2005 och inte en särskild tidpunkt den 1 december 2005.

83

Användningen av ordet *date* i betydelsen kalenderdag och inte i betydelsen en särskild tidpunkt är även konsekvent med lydelsen i rådets förordning (EEG, Euratom) nr 1182/71 av den 3 juni 1971 om regler för bestämning av perioder, datum och frister (EGT L 124, s. 1; svensk specialutgåva, område 1, volym 1, s. 71) och i synnerhet med artiklarna 4.2, 4.3 och 5.2 i denna förordning. I allmänhet anses ordet *date* i gemenskapsrätten avse en kalenderdag och inte en särskild tidpunkt under en kalenderdag (domstolens dom av den 22 november 1973 i mål 139/73, Münch, REG 1973, s. 1287, punkt 10, av den 28 september 1994 i mål C-200/91, Coloroll Pension Trustees, REG 1994, s. I-4389, punkterna 48 och 59, svensk specialutgåva, volym 16, s. I-89, och av den 18 juni 2002 i mål C-398/00, Spanien mot kommissionen, REG 2002, s. I-5643, förstainstansrättens beslut av den 19 januari 2001 i mål T-126/00, Confindustria m.fl. mot kommissionen, REG 2001, s. II-85, punkterna 12 och 14, och förstainstansrättens dom av den 7 februari 2002 i mål T-187/94, Rudolph mot rådet och kommissionen, REG 2002, s. II-367, punkt 65). När en handling fortfarande kan vidtas "på" en viss kalenderdag ska uttrycket senast den ... användas i den relevanta lagbestämmelsen. Uttrycket före ... innebär däremot att den ovannämnda handlingen med nödvändighet ska ha fullgjorts före utgången av den föregående kalenderdagen (se artikel 102.2 EG, artikel 116.1–116.3 EG och artikel 121.3 och 121.4 EG och domstolens dom av den 1 juni 2006 i de förenade målen C-442/03 P och C-471/03 P, P & O European Ferries (Vizcaya) och Diputación Foral de Vizcaya mot kommissionen, REG 2006, s. I-4845, punkt 28).

84

Sökandebolaget har även påpekat att bolagets tolkning av ordet *date* överensstämmer med det lagstiftningssammanhang i vilket artikel 11.3 i antidumpningsavtalet och artikel 21.3 i antisubventionsavtalet ingår. Dessa bestämmelser syftar till att möjliggöra en särskild avvikelse från den allmänna regeln att de ifrågavarande åtgärderna upphör att gälla efter högst fem år. Gemenskapen gör nämligen alltid en strikt tolkning av avvikelser från dess egna bestämmelser. Sökandens tolkning överensstämmer även med syftet och ändamålet för dessa bestämmelser i de ifrågavarande avtalen. Att en översyn inleds vid giltighetstidens utgång medför en förlängning av rättsverkningarna av handelspolitiska skyddsåtgärder som hade upphört att gälla fem år efter att de infördes, om en översyn inte hade inletts. Sökandebolaget har hävdatt att bolagets tolkning av uttrycket "före den dagen" främjar rättssäkerheten och en god förvaltningssed, genom att importörerna före den dag antidumpnings- eller utjämningsåtgärderna ska upphöra att gälla vet att dessa åtgärder ska fortsätta att gälla och kan anpassa sitt agerande till detta. Enligt kommissionens uppfattning var ett offentliggörande av tillkännagivandet om inledande av en översyn den 1 december 2005 kl 23.59 tillräckligt för att upplysa de ekonomiska aktörerna om att de importerade varor som

passerade den nationella tullen några minuter senare, nästa dag, även i fortsättningen omfattades av antidumpningstull, trots att dessa importörer förväntade sig att antidumpingsåtgärderna skulle upphöra att gälla vid utgången av femårsperioden. Genom att det fordras att tillkännagivande om inledande av översyn ska offentliggöras åtminstone före den dag då de relevanta antidumpingsåtgärderna ska upphöra att gälla, syftar antidumpnings- och antisubventionsavtalen till att undvika den oordning och osäkerhet som en sådan situation leder till.

85 Sökandebolaget har vid förhandlingen dessutom påpekat att bolagets tolkning av artikel 11.3 i antidumpningsavtalet och artikel 21.3 i antisubventionsavtalet bekräftats av WTO:s överprövningsorgan enligt en rapport av den 12 april 2007 om översyn vid utgången av giltighetstiden för antidumpningsåtgärder avseende rörprodukter för oljefält med ursprung i Argentina (WT/DS268/AB/RW). Sökanden har hänvisat till punkt 163 i denna rapport, där bland annat följande anges:

”I artikel 11.3 föreskrivs att en antidumpningstull ska *upphävas* fem år från den dag den införts’ *om inte*’ ett hävande av tullen sannolikt skulle innebära att skada och dumpning består eller återuppstår’. Enligt överprövningsorganet fungerar denna bestämmelse således som en tvingande bestämmelse med undantag [fotnotshänvisning till en rapport från WTO:s överprövningsorgan om översyn vid utgången av giltighetstiden avseende rostskyddsbehandlat stål, punkt 104]. I ett ytterligare krav anges att översyn vid utgången av giltighetstiden ska *påbörjas* av de undersökande myndigheterna på eget initiativ eller efter en begäran som inlämnats av berörd industri ’före denna dag’, det vill säga före den femte årsdagen av antidumpningstullens införande.”

86 Kommissionen har hävdatt att det inte framgår av artikel 11.2 i antidumpningsgrundförordningen och artikel 18.1 i antisubventionsgrundförordningen, tolkade mot bakgrund av artikel 11.3 i antidumpningsavtalet respektive artikel 21.3 i antisubventionsavtalet, att en översyn vid utgången av giltighetstiden för antidumpnings- och

utjämningsåtgärderna ska inledas senast dagen innan giltighetstiden för de ifrågavarande åtgärderna löper ut. Enligt dessa bestämmelser fordras endast att översyn ska inledas före midnatt den sista dagen under den normala tillämpningsperioden för de åtgärder som är föremål för översyn.

Förstainstansrättens bedömning

— Inledande synpunkter

⁸⁷ Det följer av fast rättspraxis att WTO-avtalen, med hänsyn till beskaffenhet och systematik, i princip inte ingår bland de regler som domstolen ska beakta när den prövar lagenligheten av gemenskapsinstitutionernas rättsakter i enlighet med artikel 230 första stycket EG (domstolens dom av den 23 november 1999 i mål C-149/96, Portugal mot rådet, REG 1999, s. I-8395, punkt 47, och i det ovan i punkt 76 nämnda målet Petrotub och Republica mot rådet, punkt 53).

⁸⁸ Om gemenskapen avsett att fullgöra en särskild förpliktelse vilken den åtagit sig inom ramen för WTO, eller om en gemenskapsrättsakt innehåller en uttrycklig hänvisning till vissa bestämmelser i WTO-avtalen, åvilar det emellertid domstolen att pröva lagenligheten av gemenskapsrättsakten i fråga med hänsyn till WTO:s regler (domstolens dom i det ovan i punkt 87 nämnda målet Portugal mot rådet, punkt 49, i det ovan i punkt 76 nämnda målet Petrotub och Republica mot rådet, punkt 54, och av den 27 september 2007 i mål C-351/04, Ikea Wholesale, REG 2007, s. I-7723, punkt 30).

- 89 Det framgår härvid av ingressen till antidumpningsgrundförordningen (skäl 5) och antisubventionsgrundförordningen (skälen 6 och 7) att dessa förordningar syftar till att i möjligaste mån införliva de nya och detaljerade reglerna i antidumpnings- och antisubventionsavtalen med gemenskapsrätten för att säkerställa en korrekt och öppen tillämpning av de ovannämnda reglerna. Bland dessa regler återfinns särskilt regler om antidumpnings- och utjämningsåtgärdernas varaktighet och översyn av antidumpnings- och utjämningsåtgärder (se, för ett motsvarande synsätt, domen i det ovan i punkt 76 nämnda målet Petrotub och Republica mot rådet, punkt 55, och i det ovan i punkt 75 nämnda målet BEUC mot kommissionen, punkt 66).
- 90 Gemenskapen antog således antidumpnings- och antisubventionsgrundförordningarna för att uppfylla sina internationella skyldigheter enligt antidumpnings- och antisubventionsavtalen. Genom artikel 11.2 i antidumpningsgrundförordningen avsåg gemenskapen därför att fullgöra sina särskilda förpliktelser enligt artikel 11.3 i antidumpningsavtalet och genom artikel 18.1 i antisubventionsgrundförordningen avsåg den att fullgöra sina särskilda förpliktelser enligt artikel 21.3 i antisubventionsavtalet (se, för ett motsvarande synsätt, domen i det ovan i punkt 76 nämnda målet Petrotub och Republica mot rådet, punkt 56).
- 91 Härav följer att de ovannämnda bestämmelserna i antidumpnings- och antisubventionsgrundförordningarna så långt som möjligt ska tolkas mot bakgrund av motsvarande bestämmelser i antidumpnings- och antisubventionsavtalen (se, för ett motsvarande synsätt, domen i det ovan i punkt 74 nämnda målet Bettati, punkt 20, och i det ovan i punkt 76 nämnda målet Petrotub och Republica mot rådet, punkt 57, förstainstansrättens domar i de ovan i punkt 75 nämnda målen BEUC mot kommissionen, punkt 67, och Euroalliages mot kommissionen, punkt 44, och av den 28 oktober 2004 i mål T-35/01, Shanghai Teraoka Electronic mot rådet, REG 2004, s. II-3663, punkt 138).

— Tolkningen av artikel 11.2 i antidumpningsgrundförordningen och artikel 18.1 i antisubventionsgrundförordningen mot bakgrund av artikel 11.3 i antidumpningsavtalet respektive artikel 21.3 i antisubventionsavtalet

92 I förevarande delgrund har sökanden gjort gällande att det framgår av artikel 11.2 i antidumpningsgrundförordningen och artikel 18.1 i antisubventionsgrundförordningen, tolkade mot bakgrund av artikel 11.3 i antidumpningsavtalet respektive artikel 21.3 i antisubventionsavtalet att de angripna tillkännagivandena om översyn antogs för sent.

93 Antidumpnings- och antisubventionsgrundförordningarna innehåller inte någon bestämmelse som uttryckligen anger när en översyn vid utgången av giltighetstiden för antidumpnings- och utjämningsåtgärderna senast ska göras. Det framgår emellertid tydligt av systematiken i artikel 11.2 första stycket i antidumpningsgrundförordningen och artikel 18.1 i antisubventionsgrundförordningen att en sådan översyn ska inledas senast före utgången av giltighetstiden för den åtgärd som översynen avser.

94 I artikel 11.2 första stycket i antidumpningsgrundförordningen och artikel 18.1 i antisubventionsgrundförordningen föreskrivs nämligen att en antidumpnings- eller utjämningsåtgärd upphör att gälla ”fem år efter det att den infördes ... om det inte vid en översyn konstateras att åtgärdernas upphörande sannolikt skulle innebära att [dumpningen eller subventionen] och skadan fortsätter eller återkommer”. Å andra sidan anges i dessa bestämmelser att åtgärderna ska fortsätta att gälla i avvaktan på resultatet av en sådan översyn. Dessutom klargörs i skäl 18 i antidumpningsgrundförordningen och skäl 22 i antisubventionsgrundförordningen att antidumpnings- och antisubventionsåtgärderna ska upphöra att gälla efter fem år ”om det inte genom en översyn framkommer att de bör upprätthållas”. Enligt artikel 11.2 första stycket i antidumpningsgrundförordningen och artikel 18.1 i antisubventionsgrundförordningen avser en översyn således åtgärder som är ”i kraft” och i förekommande fall

”upprätthålls”, vilket med nödvändighet innebär att en sådan översyn ska inledas före utgången av giltighetstiden för de ovannämnda åtgärderna.

95 Det ska dessutom prövas om en tolkning av artikel 11.2 första stycket i antidumpningsgrundförordningen och artikel 18.1 i antisubventionsgrundförordningen mot bakgrund av motsvarande bestämmelser i antidumpnings- och antisubventionsavtalen innebär att en översyn vid utgången av giltighetstiden för antidumpnings- och utjämningsåtgärderna, såsom sökanden har gjort gällande, måste inledas senast dagen före utgången av giltighetstiden för den åtgärd som översynen avser.

96 I artikel 11.3 i antidumpningsavtalet och artikel 21.3 i antisubventionsavtalet föreskrivs att slutlig antidumpningstull och utjämningsstull ska ”upphävas senast fem år från den dag den införts ... om inte myndigheterna finner, i en översyn som påbörjats före den dagen” att ett hävande av tullen sannolikt skulle innebära att skada och dumpning eller subvention består eller återuppstår. I dessa bestämmelser anges även att ”[t]ullen får kvarstå i avvaktan på resultatet av översynen”.

97 Det är ostridigt mellan parterna att de åtgärder som berörs av de angripna tillkännagivandena om översyn skulle upphöra vid midnatt den 1 december 2005 om någon översyn inte gjordes. Enligt sökanden borde översynen i förevarande mål ha inletts ”före den dagen” och således senast den 30 november 2005.

98 I artikel 11.3 i antidumpningsavtalet och artikel 21.3 i antisubventionsavtalet anges endast inom vilken tidsfrist översynen ska ha ”påbörjats”. I dessa bestämmelser anges inte några skyldigheter beträffande offentliggörande av tillkännagivande om översyn. När kommissionens åtgärder offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning* en viss dag kan det antas att själva åtgärden har vidtagits senast dagen innan offentliggörandet. Eftersom de angripna tillkännagivandena om översyn i förevarande mål offentliggjordes den 1 december 2005, fattade kommissionen med nödvändighet

beslutet att genomföra översynen senast den 30 november 2005 och således i vart fall inom den frist som föreskrivs i artikel 11.3 i antidumpningsavtalet och artikel 21.3 i antisubventionsavtalet.

99 Om det kan antas att den dag en översyn inleds i enlighet med artikel 11.3 i antidumpningsavtalet och artikel 21.3 i antisubventionsavtalet är dagen för offentliggörandet av tillkännagivandet om översyn, är det tillika väsentligt att kontrollera om sökandens tolkning av de ovannämnda bestämmelserna, som innebär att en översyn ska inledas senast dagen före utgången av giltighetstiden för den åtgärd som översynen avser, med nödvändighet följer av de ovannämnda avtalens bestämmelser (se, för ett motsvarande synsätt, domen i det ovan i punkt 75 nämnda målet BEUC mot kommissionen, punkt 68).

100 Folkrättsliga avtal som antidumpnings- och antisubventionsavtalen ska, i enlighet med artikel 31.1 i Wienkonventionen om traktaträtten av den 23 maj 1969, "tolkas ärligt i överensstämmelse med den gängse meningen av traktatens uttryck sedda i sitt sammanhang och mot bakgrund av traktatens ändamål och syfte".

101 Denna tolkningsregel motsvarar de regler som gemenskapsdomstolarna tillämpar vid tolkning av gemenskapsrättsliga bestämmelser. Domstolen har således vid upprepade tillfällen fastslagit att, vid tolkning av en gemenskapsrättslig bestämmelse, hänsyn ska tas såväl till dess lydelse som till dess sammanhang och ändamål (domstolens dom av den 21 februari 1984 i mål 337/82, Knief-Melde, REG 1984, s. 1051, punkt 10, av den 17 oktober 1995 i mål C-83/94, Leifer m.fl., REG 1995, s. I-3231, punkt 22, och av den 30 juli 1996 i mål C-84/95, Bosphorus, REG 1996, s. I-3953, punkt 11).

- 102 Inledningsvis har ordet *date*, såsom framgår av de lexikon som sökanden har hänvisat till i sin replik, olika betydelser, bland annat "en dag i en månad" (*New Shorter Oxford Dictionary*, 1993), men även "tidpunkt när något ska inträffa" (*New Shorter Oxford Dictionary*, 1993). Den lexikala betydelsen av ordet *date* avser således inte med nödvändighet en kalenderdag, eftersom ordet även kan användas för att ange en viss tidpunkt.
- 103 Vad därefter avser det sammanhang i vilket artikel 11.3 i antidumpningsavtalet och artikel 21.3 i antisubventionsavtalet ingår och ändamålet med dessa bestämmelser, angavs det inte någon bestämd tidsperiod för tillämpning av antidumpningstullar i avtalet om tillämpning av artikel VI i det allmänna tull- och handelsavtalet som föregick antidumpningsavtalet, och som godkändes på Europeiska ekonomiska gemenskapens vägnar genom rådets beslut 80/271/EEG av den 10 december 1979 om slutande av de multilaterala avtal som är resultatet av handelsförhandlingarna 1973–1979 (EGT L 71, 1980, s. 1; svensk specialutgåva, område 11, volym 9, s. 3). I artikel 9 i det ovannämnda avtalet föreskrevs endast att "[e]n antidumpningstull... endast [skulle] gälla så länge och i den utsträckning det [var] nödvändigt för att motverka dumpning som orsakar skada". Artikel 4.9 i överenskommelsen om tolkning och tillämpning av artiklarna VI, XVI och XXIII i GATT-avtalet som godkändes på Europeiska ekonomiska gemenskapens vägnar genom beslut 80/271 innehöll en liknande bestämmelse avseende utjämningstullar.
- 104 Ändamålet med artikel 11.3 i antidumpningsavtalet och artikel 21.3 i antisubventionsavtalet är att föreskriva att de ifrågavarande tullarna ska upphävas automatiskt fem år efter det att de införts om inte en översyn har inletts. Klausulen om möjlighet att låta befintliga tullar fortsätta att gälla sedan en översyn inletts vid utgången av giltighetstiden för utjämningsåtgärder och antidumpningsåtgärder som återfinns i artikel 11.3 i antidumpningsavtalet och artikel 21.3 i antisubventionsavtalet infördes, såsom kommissionen korrekt har påpekat i sina skrivelser, under förhandlingarna i Uruguayrundan för att kompensera för att den så kallade klausulen om automatiskt upphävande infördes. Klausulen innebär att antidumpnings- och utjämningsåtgärder upphävs automatiskt fem år efter det att de införts.

105 I detta sammanhang och med beaktande av ändamålet med artikel 11.3 i antidumpningsavtalet och artikel 21.3 i antisubventionsavtalet är det väsentligt att översynen inleds innan utjämningsåtgärder och antidumpningsåtgärder upphävs automatiskt. I den mån det i dessa bestämmelser föreskrivs en frist före vilken en översyn ska inledas, hänvisas i bestämmelserna till den tidpunkt då de ifrågavarande tullarna upphör att gälla. De tullar som översynen avser måste nämligen fortfarande vara i kraft när översynen inleds.

106 Härav följer att orden "före denna dag" i artikel 11.3 i antidumpningsavtalet och artikel 21.3 i antisubventionsavtalet inte kan tolkas så, att de avtalsslutande parterna åläggs en skyldighet att inleda en översyn av antidumpnings- eller utjämningsåtgärderna senast dagen före utgången av giltighetstiden för dessa åtgärder. En lagstiftning som utfärdats av en avtalsslutande part och som innebär att det är tillåtet att inleda en översyn fram till det sista ögonblicket av giltighetstiden för de åtgärder som översynen avser måste, med beaktande av vad förstainstansrätten konstaterat ovan i punkterna 102–105, tvärtemot anses förenlig med artikel 11.3 i antidumpningsavtalet och artikel 21.3 i antisubventionsavtalet.

107 Sökandens argument avseende rapporten från WTO:s överprövningsorgan av den 12 april 2007 om översyn vid utgången av giltighetstiden för antidumpningsåtgärder avseende rörprodukter för oljefält med ursprung i Argentina (WT/DS268/AB/RW) kan inte godtas.

108 Rapporten avser nämligen inte tolkningen av orden "före den dagen" i artikel 11.3 i antidumpningsavtalet. Enligt punkt 160 i rapporten var det fråga om att "slå fast hur troligt det var att dumpning förelåg för att genomföra [tvistlösningsorganets] rekommendationer och beslut".

- 109 Till den del det i punkt 163 erinras om att en översyn ska inledas ”före denna dag”, det vill säga före den femte årsdagen av antidumpningstullens införande”, ska det erinras om att detta uttryck endast är en omskrivning av en punkt i en annan rapport från WTO:s överprövningsorgan som det hänvisas till i en fotnot, nämligen punkt 104 i överprövningsorganets rapport av den 9 januari 2004 om översyn vid utgången av giltighetstiden för antidumpningstullar avseende platta produkter av rostskyddsbehandlat kolstål med ursprung i Japan (WT/DS244/AB/R). I denna anges att ”en översyn skall inledas före utgången av den femårsperiod som följer efter den dag tullen infördes”. I denna punkt påstås således inte att en översyn ska inledas senast dagen före utgången av giltighetstiden för de åtgärder som är i kraft. Genom hänvisningen till nödvändigheten av att inleda översynen före utgången av den femårsperiod som följer efter den dag tullen infördes bekräftas däremot i rapporten att en lagstiftning som utfärdats av en avtalsslutande part, och som innebär att det är tillåtet att inleda en översyn fram till det sista ögonblicket av giltighetstiden för de åtgärder som översynen avser, måste anses förenlig med artikel 11.3 i antidumpningsavtalet och artikel 21.3 i antisubventionsavtalet.
- 110 Av vad ovan anförts följer att en översyn som inleds före midnatt den sista dagen under den normala tillämpningsperioden för åtgärderna måste anses förenlig med artikel 11.3 i antidumpningsavtalet och artikel 21.3 i antisubventionsavtalet.
- 111 Med beaktande av att det i förevarande mål är utrett att de antidumpnings- och utjämningstullar som var föremål för översyn skulle ha upphört att gälla vid midnatt den 1 december 2005 om inte en översyn hade inletts, finner förstainstansrätten att ifrågavarande översyn, som berörda parter upplystes om genom att de angripna tillkännagivandena om översyn offentliggjordes i officiella tidningen den 1 december 2005, inleddes inom den frist för inledande av översyn som föreskrivs i artikel 11.2 första stycket i antidumpningsgrundförordningen och artikel 18.1 i antisubventionsgrundförordningen, tolkade mot bakgrund av artikel 11.3 i antidumpningsavtalet respektive artikel 21.3 i antisubventionsavtalet.

- 112 Denna slutsats påverkas inte av sökandens argument att en översyn, av skäl som hör samman med rättssäkerhet och god förvaltningssed, måste inledas senast dagen före utgången av giltighetstiden för de ifrågavarande åtgärderna.
- 113 Rättssäkerhetsprincipen utgör en grundläggande gemenskapsrättslig princip som bland annat ställer krav på att en reglering ska vara klar och precis, så att de enskilda på ett otvetydigt sätt kan få kännedom om sina rättigheter och skyldigheter och vidta åtgärder i enlighet därmed (domstolens dom av den 13 februari 1996 i mål C-143/93, Van Es Douane Agenten, REG 1996, s. I-431, punkt 27, och av den 14 april 2005 i mål C-110/03, Belgien mot kommissionen, REG 2005, s. I-2801, punkt 30).
- 114 Det följer emellertid av den föregående bedömningen att det i artikel 11.2 första stycket i antidumpningsgrundförordningen och artikel 18.1 i antisubventionsgrundförordningen, även om dessa bestämmelser tolkas mot bakgrund av artikel 11.3 i antidumpningsavtalet respektive artikel 21.3 i antisubventionsavtalet, på ett klart och precist sätt anges att översyn av antidumpnings- och utjämningstullar ska inledas innan de ifrågavarande tullarna upphör att gälla.
- 115 Sökanden har dessutom inte förebringat någon konkret bevisning till stöd för sin uppfattning att det för att iaktta rättssäkerhetsprincipen fordras att ett tillkännagivande om översyn offentliggörs senast dagen före utgången av giltighetstiden för den åtgärd som denna översyn avser. Sökandebolaget har inte heller visat eller ens påstått att det hade påbörjat försäljning för export till gemenskapen den 30 november 2005, eftersom det efter att ha fått kännedom om den officiella tidningen av den dagen, hade ansett att de åtgärder som var föremål för översyn skulle upphöra att gälla vid midnatt den 1 december 2005.
- 116 Argumentet avseende åsidosättande av rättssäkerhetsprincipen kan således inte godtas.

- 117 Vad slutligen avser argumentet om åsidosättande av principen om god förvaltningssed, finner förstainstansrätten att en gemenskapsinstitution som förfogar över en frist för att fullgöra en viss handling inte åsidosätter principen om god förvaltningssed om den agerar först under den sista dagen av den föreskrivna fristen.
- 118 I förevarande mål offentliggjordes de angripna tillkännagivandena om översyn den sista dagen av den frist som föreskrivits i artikel 11.2 första stycket i antidumpningsgrundförordningen och artikel 18.1 i antisubventionsgrundförordningen tolkade mot bakgrund av artikel 11.3 i antidumpningsavtalet respektive artikel 21.3 i antisubventionsavtalet (se ovan punkterna 110 och 111). Kommissionen kan således inte klandras för att ha åsidosatt principen om god förvaltningssed.
- 119 Av vad ovan anförts följer att talan inte kan bifallas såvitt avser den första delgrunden.

Den andra delgrunden: Åsidosättande av rättssäkerhetsprincipen

Parternas argument

- 120 Sökanden har erinrat om att det enligt rättssäkerhetsprincipen krävs, när enskilda åläggs skyldigheter enligt gemenskapslagstiftningen och dessa är tvetydigt formulerade, att tvetydigheten ska lösas till den enskildes förmån (domstolens dom av den 9 juli 1981 i mål 169/80, Gondrand, REG 1981, s. 1931, punkt 17, av den 22 februari 1989 i de förenade målen 92/87 och 93/87, kommissionen mot Frankrike och Förenade kungariket, REG 1989, s. 405, punkt 22, och domen i det ovan i punkt 113 nämnda målet Van Es Douane Agenten, punkt 27). Detta rättssäkerhetskrav måste iakttagas särskilt noggrant när det rör sig om en åtgärd som kan ha ekonomiska konsekvenser, för

att de berörda ska vara medvetna om den exakta omfattningen av de förpliktelser som åläggs dem (se förstainstansrättens dom av den 22 januari 1997 i mål T-115/94, Opel Austria mot rådet, REG 1997, s. II-39, punkt 124 och där angiven rättspraxis).

¹²¹ Sökanden anser inte att artikel 11.2 i antidumpningsgrundförordningen och artikel 18.1 i antisubventionsgrundförordningen, tolkade i överensstämmelse med motsvarande bestämmelser i antidumpnings- och antisubventionsavtalen, är tvetydiga. Om förstainstansrätten emellertid skulle finna att omfattningen av de ifrågavarande bestämmelserna i antidumpnings- och antisubventionsgrundförordningarna är tvetydig eller osäker, ska i enlighet med rättssäkerhetsprincipen denna tvetydighet eller osäkerhet enligt sökandens uppfattning lösas genom att välja den tolkning som är mest gynnsam för sökanden (se, för ett motsvarande synsätt, domstolens dom i det ovan i punkt 76 nämnda målet Petrotub och Republica, punkterna 56–60, och av den 23 september 2003 i mål C-78/01, BGL, REG 2003, s. I-9543, punkterna 71 och 72).

¹²² Härav följer enligt sökanden att den sista dagen för att inleda en översyn i förevarande mål var den 30 november 2005. De angripna tillkännagivandena om översyn, som offentliggjordes den 1 december 2005, är därför rättsstridiga.

¹²³ Kommissionen har genmält att artikel 11.2 i antidumpningsgrundförordningen och artikel 18.1 i antisubventionsgrundförordningen inte innehåller någon tvetydighet som kan göras gällande till sökandens förmån.

Förstainstansrättens bedömning

¹²⁴ Det framgår av den prövning som gjordes av den första delgrunden att det tydligt framgår av artikel 11.2 i antidumpningsgrundförordningen och artikel 18.1 i antisubventionsgrundförordningen att översyn av antidumpnings- och utjämningstullar kan inledas fram till det ögonblick de ifrågavarande tullarna upphör att gälla. Detsamma gäller när dessa bestämmelser tolkas mot bakgrund av artikel 11.3 i antidumpningsavtalet respektive artikel 21.3 i antisubventionsavtalet.

¹²⁵ Under dessa förhållanden kan talan inte bifallas såvitt avser den andra delgrunden.

Den tredje delgrunden: Huruvida artikel 11.2 i antidumpningsgrundförordningen och artikel 18.1 i antisubventionsgrundförordningen är rättsstridiga

Parternas argument

¹²⁶ Sökanden har hänvisat till domstolens dom av den 7 maj 1991 i mål C-69/89, Nakajima mot rådet (REG 1991, s I-2069; svensk specialutgåva, volym 11, s. I-149). Av denna dom framgår att gemenskapsdomstolarna ska pröva lagenligheten hos antidumpnings- och antisubventionsgrundförordningarna med beaktande av bestämmelserna i antidumpnings- och antisubventionsavtalen, eftersom gemenskapen genom att anta antidumpnings- och antisubventionsgrundförordningarna hade för avsikt att uppfylla en särskild skyldighet som den åtagit sig i samband med WTO (domstolens dom i det ovan i punkt 76 nämnda målet Petrotub och Republica mot rådet, punkterna 53–57, av den 1 mars 2005 i mål C-377/02, Van Parys, REG 2005, s. I-1465, punkterna 39 och 40, och

domen i det ovan i punkt 91 nämnda målet Shanghai Teraoka Electronic mot rådet, punkt 138). Sökanden har i sina skrivelser gjort gällande en skyldighet som sökanden betecknat Nakajima-skyldigheten.

127 Sökanden anser att det framgår av antidumpnings- och antisubventionsavtalen att översyn av antidumpnings- och utjämningsåtgärder vid giltighetstidens utgång ska inledas "före den dagen", det vill säga en dag som föregår den dag giltighetstiden löper ut och inte ett visst klockslag den dag giltighetstiden löper ut. Genom att i sin skrivelse av den 3 februari 2006 begränsa sig till att bekräfta att dagen för giltighetstidens utgång i förevarande mål var samma dag som översynen inleddes, tillämpade kommissionen inte WTO-avtalen på ett korrekt sätt i detta avseende.

128 Även om artikel 11.2 i antidumpningsgrundförordningen och artikel 18.1 i antisubventionsgrundförordningen inte kunde tolkas i överensstämmelse med motsvarande bestämmelser i antidumpnings- och antisubventionsavtalen, och den tolkning av grundförordningarna som kommissionen föreslog i sin skrivelse av den 3 februari 2006 normalt skulle ha valts, vilket sökanden har ifrågasatt, ska det enligt sökanden slås fast att artikel 11.2 i antidumpningsgrundförordningen och artikel 18.1 i antisubventionsgrundförordningen är rättsstridiga på grund av att de är oförenliga med motsvarande bestämmelser i antidumpnings- och antisubventionsavtalen.

129 I sin replik har sökanden hävdatt att Nakajima-skyldigheten inte är begränsad till en skyldighet att tolka gemenskapsrätten i överensstämmelse med WTO-avtalen. Förstainstansrätten har nämligen vid flera tillfällen fastslagit att lagenligheten hos

gemenskapsåtgärder kan prövas mot bakgrund av WTO-avtalen (domen i det ovan i punkt 75 nämnda målet Euroalliales mot kommissionen, punkt 57, och i det ovan i punkt 68 nämnda målet Chiquita Brands m.fl. mot kommissionen, punkterna 117–126).

130 Kommissionen har hävdad att domstolens prövning av gemenskapens rättsakter om antidumping med beaktande av WTO:s regler grundas på principen att tolkningen ska överensstämma "så långt möjligt" (se domen i det ovan i punkt 76 nämnda målet Petrotub och Republica, punkt 57). Det föreligger därför inte någon skillnad mellan vad sökanden betecknar som Bettati-skyldigheten och Nakajima-skyldigheten. I förevarande mål kunde de ifrågavarande bestämmelserna i antidumpnings- och antisubventionsgrundförordningarna visserligen inte tolkas i överensstämmelse med antidumpnings- och antisubventionsavtalen. Detta innebär emellertid inte att sökanden med framgång kan åberopa motsättningen mellan gemenskapsrätten och WTO:s regler som grund för ogiltigförklaring av de ovannämnda bestämmelserna.

Förstainstansrättens bedömning

131 Det framgår av bedömningen i samband med den första delgrunden att de angripna tillkännagivandena om översyn, som offentliggjordes i officiella tidningen dagen för utgången av giltighetstiden för de åtgärder som dessa tillkännagivanden avsåg, uppfyller kraven i artikel 11.2 i antidumpningsgrundförordningen och artikel 18.1 i antisubventionsgrundförordningen, tolkade mot bakgrund av artikel 11.3 i antidumpningsavtalet respektive artikel 21.3 i antisubventionsavtalet.

132 Talan kan inte vinna bifall såvitt avser förevarande delgrund, vilken utgör en invändning om rättsstridighet. Denna delgrund har nämligen anförts med stöd av det i förevarande mål obekräftade antagandet att artikel 11.2 i antidumpningsgrundförordningen och artikel 18.1 i antisubventionsgrundförordningen inte kan tolkas i överensstämmelse med motsvarande bestämmelser i antidumpnings- och antisubventionsavtalen.

133 Talan kan således inte vinna bifall såvitt avser den sista delgrunden.

134 Mot bakgrund av vad ovan anförts ska talan ogillas.

Rättegångskostnader

135 Enligt artikel 87.2 i rättegångsreglerna ska tappande part förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna, om detta har yrkats. Kommissionen har yrkat att sökanden ska förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna. Eftersom sökanden har tappat målet ska kommissionens yrkande bifallas.

Mot denna bakgrund beslutar

FÖRSTAINSTANSRÄTTEN (åttonde avdelningen)

följande:

- 1) **Talan ogillas.**
- 2) **Reliance Industries Ltd ska ersätta rättegångskostnaderna.**

Martins Ribeiro

Wahl

Dittrich

Avkunnad vid offentligt sammanträde i Luxemburg den 24 september 2008.

E. Coulon

M.E. Martins Ribeiro

Justitiesekreterare

Ordförande

Innehållsförteckning

Tillämpliga bestämmelser	II - 2406
WTO:s antidumpnings- och antisubventionsavtal	II - 2406
Antidumpningsgrundförordningen	II - 2408
Antisubventionsgrundförordningen	II - 2409
Bakgrund till tvisten	II - 2412
Förfarandet och parternas yrkanden	II - 2415
Upptagande till sakprövning	II - 2417
Huruvida yrkandet om ogiltigförklaring av de angripna tillkännagivandena om översyn kan prövas i sak och i den mån det riktats mot rådet	II - 2417
Parternas argument	II - 2417
Förstainstansrättens bedömning	I - 2418
— Huruvida sökanden har ett berättigat intresse av att få saken prövad	I - 2418
— Huruvida sökanden har talerätt	II - 2421
— Upptagande till sakprövning till den del yrkandet är riktat mot rådet	II - 2422
Huruvida talan kan prövas i sak till den del den avser ogiltigförklaring av förordningarna nr 2603/2000 och 2604/2000 samt beslut 2000/745, artikel 11.2 i antidumpningsgrundför- ordningen och artikel 18.1 i antisubventionsgrundförordningen	II - 2423
Parternas argument	II - 2423
Förstainstansrättens bedömning	II - 2424
Invändningen om rättsstridighet	II - 2427
Parternas argument	II - 2427
Förstainstansrättens bedömning	II - 2427
Huruvida kraven i artikel 44.1 c i rättegångsreglerna har iakttagits	II - 2428
II - 2452	

Parternas argument	II - 2428
Förstainstansrättens bedömning	II - 2429
Prövning i sak.	II - 2430
Den första delgrunden: Åsidosättande av artikel 11.2 i antidumpningsgrundförordningen och artikel 18.1 i antisubventionsgrundförordningen, tolkade i överensstämmelse med motsvarande bestämmelser i antidumpnings- och antisubventionsavtalen	II - 2431
Parternas argument	II - 2431
Förstainstansrättens bedömning	II - 2436
— Inledande synpunkter	II - 2436
— Tolkningen av artikel 11.2 i antidumpningsgrundförordningen och artikel 18.1 i antisubventionsgrundförordningen mot bakgrund av artikel 11.3 i antidumpningsavtalet respektive artikel 21.3 i antisubventionsavtalet	II - 2438
Den andra delgrunden: Åsidosättande av rättssäkerhetsprincipen	II - 2445
Parternas argument	II - 2445
Förstainstansrättens bedömning	II - 2447
Den tredje delgrunden: Huruvida artikel 11.2 i antidumpningsgrundförordningen och artikel 18.1 i antisubventionsgrundförordningen är rättsstridiga	II - 2447
Parternas argument	II - 2447
Förstainstansrättens bedömning	II - 2449
Rättegångskostnader	II - 2450